

Jeg kommer nu til et Ændringsforslag, der er af en noget vanskelig Art. Det er Ændringsforslag Nr. 18, stillet af det socialdemokratiske Parti. Ændringsforslaget omfatter dels Religionstimmernes Indlægning paa Skoleplanen og dels en Bestemmelse, hvorefter Forældre og Værger selv kunne afgøre, hvorvidt deres Børn skulle deltage i denne Undervisning. Jeg skal først gøre opmærksom paa, at under alle Forberedelserne til dette Lovforslag har der, jeg tror, jeg kan sige fra næsten alle Sider, været Enighed om at holde Spørgsmaalet om Religionsundervisningen ude. I Kommissoriet, der blev retledende for Kommissionens Arbejder, var der ikke direkte nævnt noget om denne Sag; men indirekte kan man af det læse, at det egentlig ikke har været Tanken, at hele dette Spørgsmaal skulde berøres i den nedsatte Kommission, og det er ej heller sket. Det første, som Ændringsforslaget indeholder, nemlig Forslaget om, at Religionsundervisningen henlægges til Skoledagens første eller sidste Time, tror jeg er praktiseret allerede mange Steder og da navnlig, hvor der har været Børn, hvis Forældre tilhøre andre Trossamfund, og som altsaa efter de nugældende Love kunne faa Frihed til ikke at deltage i Religionsundervisningen. Den første Del af Ændringsforslaget mener jeg altsaa vil i Praksis blive opfyldt, uden at det staar i Loven. Men den anden Del betegner et Brud med hele den Tilstand, der nu er raadende i vor Folkeskole. Maa jeg gøre opmærksom paa, at jeg ikke tror, at Forslagsstillerne selv fuldt ud have været sig bevidst, hvor vidt dette Ændringsforslag vil række. Jeg støtter dette paa, at hele Udvalget har stillet et Ændringsforslag under Nr. 92, der angaar Tilsynet med de Børn, der nyde Hjemmeundervisning. Hele Udvalget, altsaa ogsaa de Medlemmer, der have stillet Ændringsforslaget under Nr. 18, er der enedes om at foreslaa, at disse privat underviste Børn kunne fritages for Overhøringen i Religion, naar de møde med Attest fra en Præst i Folkekirken eller en Præst for en evangelisk-luthersk Frimenighed. Det er jo klart, at hvis man gennemførte Ændringsforslaget under Nr. 18, vilde det, der forlanges her i Ændringsforslaget under Nr. 92, være meningsløst. Man kan dog ikke tænke sig at indrette Forholdet saaledes, at i Folkeskolen vælge Forældrene og Værgerne frit, om deres Børn skulle deltage i den Undervisning, som Læreren er pligtig at give, hvorimod man ved de private Skoler maatte forlange At-

test for, at Børnene faa en forsvarlig Undervisning i saa Henseende. Der er for øvrigt forskellige Bestemmelser i den gældende Lovgivning, der sigte til det sammes Bestemmelsen i Ændringsforslaget under Nr. 92. Det blev i Gaar af det ærede Medlem fra Vinderup (Moltesen) nævnt, at baade Loven af 13. April 1851 og Loven af 30. September 1864 vanskeliggøre, at dette Ændringsforslag kan fremmes.

Jeg har den Opfattelse, at i det foreliggende Lovforslag hører dette store Spørgsmaal egentlig ikke hjemme. Det er et Spørgsmaal, som det kan være betimeligt til sin Tid at tage op, men det er i den Grad indgribende i hele Folkeskolens Stilling og Virken i Øjeblikket, at det vilde være at bryde med en Tradition, der er en af de stærkt bærende for vor Folkeskole, naar vi se ud over hele vort Folk. Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) nævnedes i Gaar, at han mente — saaledes forstod jeg ham i alt Fald —, at det er ret almindeligt, at Folkeskolens Lærere vare kede af at give Undervisning i Religion; hvor der var et sammensat Skolevæsen, henlagde man til den yngste Timelærer en Mængde Religionstimer, som Lærerne helst ville være fri for. Jeg tror, det ærede Medlem tager meget fejl, hvis han ser ud over Landet i sin Helhed. Jeg gad se, hvor mange Lærere paa Landet og i Byerne som ere Klasselærere, der vilde undvære at have Religionsundervisningen. Man maa jo, naar man skal bedømme dette Forhold huske paa en Kendsgerning, der virker stærkt i vore Skoleforhold, den nemlig, at der gives stor Frihed for den enkelte Lærer til at ordne Religionsundervisningen. Jeg er ganske sikker paa, at jeg er fuldstændig enig med det ærede Medlem i, at den Undervisning, der gives i Religionstimerne, indeholder et almindeligt Stof, som Folkeskolen aldeles ikke kan undvære, et stort Stof af rent historisk Art. Hyad enten man tænker paa Bibelhistorien eller Kendskab til det nye Testamente, er der jo der Ting, som man slet ikke paa nogen Maade kan tage bort fra Folkeskolen. Det ærede Medlem maa huske paa, at disse Religionstimer afhænge, som ogsaa det ærede Medlem selv hentydede til, i høj Grad af Lærerens hele Beskaffenhed i Forhold til dette Spørgsmaal. Jeg tror ikke, at det ærede Medlem selv, hvis han var Klasselærer, vilde være fri for disse Timer i det hele taget. Disse Religionstimer betyde noget mere, end hvad mange ville knytte til Begrebet Lære-